

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare in fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oadă 6 cr., a treia-oadă 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.
Se prenumără și la poste și la librării.
În România: la dl Carol Schuler in București, strada Labirint nr. 4.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 ceceri v. a. sau 15 bani rom.

O scrisoare

a dlui EUGEN BROTE.

Distinsul nostru amic dl Eugen Brote, ne trimite următoarea scrisoare, căreia cu plăcere îi dăm loc în coloanele ziarului nostru:

Iubiți colegi! Organul dlui Mocsonyi mi-a făcut în mai multe rânduri onoare să atace activitatea și pozițiunea mea politică. Scopul acestor atacuri e a mă prezenta pe deoparte ca certat cu colegii mei din comitetul național, pe de altă parte ca în raporturi strinse cu Tribuna, mai strinse decât ar fi în drept să întrețin și decât ar fi priincios intereselor noastre naționale.

Din cauză că aceste știri, date într-o formă tendențioasă, ar putea seduce opiniunea publică în judecata sa, cred că unele lămuriri din partea mea nu vor fi de prisos.

Nici-odată nu m'am certat cu colegii mei din comitetul național; din contră am trăit totdeauna cu ei (între care am vechi și buni prieteni) în cea mai bună armonie. Cu colegii mei, care sînt afară din țară, am întreținut relațiuni cu grupul actualului șef al partidei liberal cu dl D. Sturdza.

Încă pentru titlurile mele de drept asupra Tribunei și despre raporturile mele actuale cu acest ziar, organul dlui Mocsonyi nu e nici chemat, nici competent să se pronunțe. Tribuna a fost întemeiată ca organ al poporului român, de un număr de bărbați independenți, care au cheltuit din averile lor proprii sume considerabile de bani și au pus și multă muncă

spirituală pentru a face din acest ziar ceea ce este el astăzi. Zece ani de zile cu jertfe grele și continue, cu persecuțiuni, cu întemnițări și exilări constituiese pentru aceia, care le-au adus, titluri neperitoare. Dl Mocsonyi nu numai că n'a voit să fie numărat în fața acestora, dar s'a și pus în fața lor ca dușman, când i-a dat în judecată*) contestându-le dreptul lor de dispunere asupra Tribunei. Tribunalele ungurești, care astfel au fost invocate a aduce o sentență între noi și dl Mocsonyi, n'au putut decât să recunoască în urmă și ele dreptul încontestabil al întemeietorilor ei.

Partidul nostru național nu va putea nici-odată să nu țină seamă de aceste împrejurări, mai ales fiindcă e îndeobște cunoscut, că Tribuna a desrobît partidul și a contribuit astfel în mod însemnat la eliberarea sa și la avântul său de astăzi, de care cu toții ne bucurăm.

Să se bucore și să se încălzească și dușmanii Tribunei, alături cu noi la acest avânt național, însă protestăm și ne apărăm când ei sub masca amicitiei caută să ne strice rostul nostru, pentru a pune partidul nostru earăși în cătușile de care deabia a scăpat. Prin conferința dela 1893 nu s'a încheiat nici decât chestiunea frământărilor Memorandului; nu s'a încheiat nici cu adunarea din estan. Dl Mocsonyi o știe aceasta mai bine decât redactorii sei neorientați din Timișoara. Voiu păstra deci neclintit relațiunile mele bune și vechi cu întemeietorii și spriginții Tribunei și voiu căuta să fiu folositor neamului românesc și patriei mele, ori unde mă voiu afla.

Dacă pe lângă aceste relațiuni vechi am mai știut adauge și altele noue, și anume cu partidele politice din regatul român, care e și aliatul monarchiei noastre, cred a fi lucrat în intențiunile amicilor mei și în conformitate cu interesele poporului român.

Scopul acestor noue relațiuni, care fără îndoială au să formeze baza unei noue direcțiuni a activității noastre politice, nu e la nici un caz atât de neînsemnat, precum par a crede domnii dela Timișoara, sau chiar efemer ori acuns. Nu pentru a inventa pe

*) Acest act „patriotic” l-a săvârșit dl Al. Mocsonyi în anul 1892, îndată după conferința națională, dela care d-sa a plecat acasă cu buzele umflăte.

„moderați” se întrețin aceste relațiuni politice, căci, afară de Maghiari, nimenia n'are nevoie de ei; din contră, cu toții ne-am fi bucurat, dacă ei n'ar fi fost inventați nici-odată. Avem însă nevoie de spriginul puternic al fraților nostri din regat pentru a ne salva existența noastră națională. Pentru ca acest sprigin să fie roditor deoptrivă pentru neam, pentru statul lor și pentru statul nostru, trebuie să ne cunoaștem unii pe alții, trebuie să ne știm interesele și ale unora și ale altora, trebuie să le cumpănim și să căutăm împreună acea cale comună, care ne permite să mergem mână în mână pe fața și deschis. Asemenea relațiuni sînt pentru noi îndeosebi cu atât mai de prețuit, cu cât frații nostri din regat au bărbați de stat cu renume european. Ajutorul ce ni-l pot da acești bărbați prin cunoștințele, prin experiențele și prin pozițiunea lor înaltă la dealegarea unei chestiuni atât de complicate și de grele, precum e chestiunea română, nu se poate prețui în destul.

Dorința noastră a tuturor era ca să putem întreține cu toate partidele politice din regatul român aceleași relațiuni amicale, precum totiam ca și acasă la noi să fim cu toții un gând și un suflet. Nici una nici alta nu s'au împlinit, fiindcă așa e făcută lumea aceasta, ca să fie oameni buni și oameni răi. Chiar firea lucrurilor ne apropie dela sine mai mult de partidul național-liberal, întocmai precum cercurile guvernamentale române simpatizau mai mult pentru „moderați” inventați.

Dar nu numai din punct de vedere al intereselor noastre naționale, ci și din punct de vedere al patriei noastre și al păcii europene trebuie să manifestăm și să cultivăm aceste relațiuni politice cu frații nostri din regat în mod franc și deschis. Austro-Ungaria și România au un interes capital pentru a întreține cele mai amicale relațiuni între sine. Nici-odată nu vor pute fi aceste relațiuni mai sincere, mai dănuitoare și mai strinse, decât atunci când poporul român de dincoace și de dincolo de Carpați va fi pătruns deoptrivă de necesitatea acestei amicitii, care poate rodi numai din relațiuni politice bune și reciproce.

Primeți, iubiți colegi, expresiunea dragostei neclintite, ce vă păstrează al d-voastre totdeauna devotat.

București, 3/15 Dec. 1894. Eugen Brote.

Mișcarea săsească. Ziarul săsesc „Kronstädter Zeitung” publică în fruntea numărului său dela 17 Decembrie n. un foarte remarcabil articol, în care după ce înfățișează fărâdelegile comise de stăpânirea maghiară față cu naționalitățile nemaghiare, îndeamnă din nou pe Sași la o acțiune energică alături cu celelalte popoare asuprite din țeară în contra asupritorilor. Articolul e scris într'un ton de tot energie, cum nu am mai întâlnit până acum în nici unul din ziarele confrăților sași. Îl vom reproduce în toată întregimea în numărul nostru de mâine.

La Cluj. Ieri după amiază a plecat dl George Moldovan la Cluj, pentru ca să stea astăzi înaintea tribunalului, unde va avea loc pertractarea pentru cumularea celor trei sentențe în suma de 8 luni încheioare de stat și 3 luni temniță ordinară, dictate în ultimele trei procese de presă ale „Foii Poporului”.

Tot atunci a plecat și domnul Andreiu Baltes, pentru ca să se cumuleze pe deapsa ce i-s'a croit în două procese din urmă ale „Tribunei”.

Nici în temniță n'au pace. „Ellenzelle” aduce știrea, că venerabilul nostru president, dl Dr. Ioan Rațiu este oprit dela exercierea funcțiunii de avocat prin decizia Curiei, nr. disciplinar 628—1894. Hotărrea Curiei zice că dl Dr. Rațiu este întemnițat pentru delictul de agitare în contra statului, circumscris în § 173 din codul penal, prin urmare pe timpul întemnițării sale i-se ia dreptul de a exercia funcțiunea de avocat.

Monarhul nu vine la Budapesta. În privința știrilor răspândite despre apropiata călătorie a M. S. Monarhului la Budapesta, „Politische Correspondenz” anunță din acest din urmă oraș (adeacă din cabinetul însuși al ministrului president) că

„nici nu s'a proiectat” v'ro călătorie a M. Sale în curând în capitala Ungariei. Ministrul-president se va duce zilele acestea la Viena spre a vedea audiență, cu care privilegiu va veni în vorbă atât afacerile curente cât și situația politică peste tot. Nimeni nu poate ști ce s'a arangiat și ce se va arangia încă între M. Sa și Wekerle... Monarhul își alege sfetnicii lui cu totul liber și da le detrage acestora încrederea sa din ori-și-ce motiv, pentru aceasta are deplină îndreptățire.

Procesul „Zastavei”

Seghedin, 17 Dec. Procesul „Zastavei” este un bun pas făcut înainte — pe calea către cea mai intimă unire a naționalităților. Este încontestabil, că luptătorii naționali se iubesc, este sigur, că ei se vor și jertfi unii pentru alții cu iubire.

Tinărul acuzat Milan Popovici este un bărbat de o mândră frumusețe sudică. Ochi vii și conștiință deplină și veselă de cauza pentru care se pregătește a suferi. El face cea mai simpatică impresiune.

Un public ales și mai ales românesc, s'a prezentat la proces. Printre mulții veniți am recunoscut pe d-na Rațiu cu amândouă fetele, d-șoarele Felicia și Dorina, acestea fiind însoțite și de amica lor, d-șoara Oniț; mai departe asista bunul luptător Dionisie Vaida, Dr. Oprean, avocat în Sân-Micloușul-mare, cu tatăl său, un venerabil părinte, deosemeni și preotul Marcoviciu. Am văzut și țerani Români din Nirbu și Chiseten și alte locuri, care tmi declarau cu viu interes, că au venit să vază cum ti osăndesc pe frații sârbi.

Dintre Sârbi am remarcat pe dl Vuica, proprietarul ziarului „Subotickih Novina”, (Gazeta de Szabotka), cu redactorul acestui ziar, dl Georg Havanovic, Dr. Gavrilă asista pe acuzat ca apărător din partea Sârbilor.

Din partea Slovacilor asista Dr. Miloș Stefanovici. Din partea presei slovace a venit dl Georg Cajda dela „Narodnie Noviny”.

Din partea Românilor pe acuzat îl asista ca avocat dl Brediceanu. Presa română este reprezentată numai prin dl George Bogdan dela „Tribuna”.

Sala, destul de mare, este plină de lume. Juriul se adună mai greu, și, de altfel simpaticul president Musko, are greutăți să alcătuească juriul, care fiind foarte nejenat a schimbat sala, în promenadă, jurații se mișcă prin toate părțile, strigă câte un răgușit „itt van” chiar și de pe băncile publicului.

Începe operațiunea. Acuzatul vorbește sârbeste, și răspunde că nu pricepe, când este întrebat în limba maghiară dacă vrea să se folosi de dreptul de reclusiunea juraților. Procurorul observă, că acuzatul ar ști ungurește. Presidentul spune, că dacă nu vrea să vorbească ungurește nu-l poate sili. Tălmăcicul întră deci în rolul său. Presidentul observă, fiind vorba de apărător, ca nu poate admite decât un singur apărător.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Hoc nunc.

O tempora, o — Moritz! De când adevă Dr. al mic din Timișoara a dat mâna cu Dr. al mare din Brașov, Românii nu mai exclamă altfel, decât: „O tempora, o — Moritz!”

Și când zic „tempora”, ei se gândesc la „baba” din Brașov, care nu mai găta cu pieptenatul. Și când zic „Moritz”, ei se gândesc la „sphygnxul billazamist” din Timișoara. Par nobile fratrum!

Unul la vârsta de 57 de ani tot n'a ajuns încă să înțeleagă „situația”, ear' celalalt, eșit ieri dela universitate, într'un an de zile a pătruns numai decât starea lucrurilor așa, încât se însufleșea până la desperare pentru „curentul tineresc”, și ear' într'al an înțelese pe deplin, că numai „Mocsonyi-Lumina noastră” are cap între Români.

Genial! Ce-o fi la anul, o să vedem. Dar' nici nu se poate altfel, dacă avuse de magistru pe „Herr Dia.....” Doamne, țartă-ne!

O multime de prieteni mă întreabă prin graiu și scrisori, să le spun, ce va să zică cele „Lămuriri” din Brașov. Că eu doar' sînt om cu carte multă. Că ei nu înțeleg nimic....

Drept să vă spun, iubitorilor, la început nici eu nu înțelegeam nimic. Dar' cetind „Lămurirea nr. III” deodată îmi trăsnește prin gând o amintire de tot hazlie

Să vi'o spun. În fereastra farmaciei „La Archangelul” era în toamnă aceasta un automat, o pocitanie ucigă-l' crucea, înalt, sdravên, cu barba albă și lungă, cu ochelari pe nas și pieptul scos, căsca din gură și căsca, căsca și făcea gesturi grandioase, dar' — se înțelege — nici o vorbă nu zicea. Că era un biet automat, mă rog dumneavoastră. Ear' farmacistul îi îngrija zi de zi mașina, ca automatul să facă într'una mirozeniele, ce le făcea. Și lumea venia, rîzînd venia să vadă ce e, ear' pe catădra, la care perora prietenul, sta scris cu litere mari și groase: „Wasmuth's Hüner-Augen-Ringe in der Uhr!”

Fire-ar de ris să fie! Dumnealui adevă prin pocitanile sale recomandă inelele de bățături ale lui Wasmuth.

Minune mare însă, figura automatului aidoma dl Aurică Murășianu. Fire-ar de ris să fie!

Și cetind eu acum „Lămurirea nr. III”, deodată am înțeles, că dl Aurică Murășianu nu face altceva, decât aceea, ce făcea și pocitania mea dela farmacie, căsca și căsca și face la gesturi, dar' — nu zice nimic. Și

ca prin minune sub „Lămurire” deodată îmi apare cu litere mari și groase: „Mocsonyi — lumina noastră! Mocsonyi — lumina noastră! Ura! Ura!”

Eată, iubiților, înțelesul „lămuririlor” brașovenesti.

Dl „fényi Mocsonyi Sándor” dă drum mașinării și automații cască din gură, gesticulează, se dau peste cap și arată inscripția: „Mocsonyi — lumina noastră! Mocsonyi — lumina noastră! Ura! Ura!”

Atât și — nimic mai mult. Cine nu crede, cetească articolul „Quid nunc?” din nr. 261 al „Dreptății” din Timișoara și ne va da drept.

Ah, d-le Paveleo, câtă bucurie ne-ai făcut! Căci articolul l'a scris dl Pavelea Rotariu din Timișoara, fostul redactor dela „Luminătorul” a non luminando.

Ce frumos! Ce genial! Știam noi de mai înainte, că „Luminătorul” a fost cel mai bun ziar umoristic al nostru, dar' că dl Pavelea dispune de atâta umor, nici prin minte nu ne-a trecut.

Ascunde-te Mark Twain, ascunde-te Boz-Dickens, ascunde-te Caragiale, — dl Pavelea v'a topit. „Ura! Mocsonyi-lumina noastră” ce ne spune? Mocsonyi-lumina noastră ce ne învață? Mocsonyi-lumina noastră, care gata a fost și este a se jertfi pe sine pentru cauza sfântă a nației sale, care de atâtea ori s'a expus urei guvernelor, care de atâtea ori a stat în mușgaiul temnițelor pentru poporul său și care vecinic n'a avut altă devisa decât:

tot înainte! Eată caracterul bărbătesc și resolut. Mocsonyi-lumina noastră e mort. Trăească Mocsonyi-lumina tuturor Românilor din monarhia austro-ungară! Mocsonyi-lumina noastră! Ura!”

Bravo ție, dle Paveleo. Decând cu „mătușa lui Charley” în teatru, unde un bărbat se îmbracă în haine femeiești și face prostii, n'am mai ris cu atâta haz.

Pavelea Rotariu, redactorul „Luminătorului” e mort! Trăească Pavelea Rotariu, cel mai mare umorist al Românilor din monarhia austro-ungară! Trăească! Și — încă odată „trăească” Pavelea Rotariu!

A kerekkes kerekelt kerekken kerekelt kerekke. Dar' gluma la o parte. Să amestecăm „utile dulci”. Și eată în acest sezon al concurselor literare publicăm și noi un „concurș literar”. Concurșul sau concurența, care ne va dovedi în scris, că cele „Lămuriri” din Brașov au alt înțeles, decât acela, pe care l'am aflat noi, va primi ca premiu 5 exemplare din „Logica” fiertatului Fericianu din Brașov, unde cu asemenea claritate se lămurăște chestia, că „Sasul nu-i pasere”. Eară concurențel sau concurența, care ne va ști dovedi limpede și clar, că „Dreptatea” din Timișoara nu-i strîmbă, va primi un exemplar de lux din operele inedite ale trandafirului „Iuon” dela Cransebeș.

Și așa ne închinăm cu plecăciune. He Borg.

Ziarul unei femei.

Roman

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

(Urmare.)

Capitolul V.

12 Iunie.

Pot fi grijile și plăceri? Și ajunge a-ți propune totdeauna ceva, pentru ca să petreci bine? Dacă este așa, atunci sînt mai mult decât mulțumită — „Ce să facem în dimineața asta? Ce vom începe după dejun? Ce vom întreprinde deseară?” Așa se zice în casa întregă... și așa sîntem tot pe drum, aci pe jos aci călări, aci în trăsură, prin toate locurile trecem numai, fără a contempla ceva, însoțite mereu de ris și conversație veselă, când mergem călare și în trăsură, ori dansăm și cântăm, sau dacă ne așezăm la masă și ne sculăm ear, și nici chiar în coridoarele castelului nu ne părășește.

Astăzi des-de-diminează am vrut să mă recreez printr'o plimbare singuratică în parcu, printr'o întâlnire tainică cu mine însămi. Mă furișai fără șgomot din turul meu, și eram deja aproape la mijlocul scării, când un sunet scurt de cărje îmi anunță venirea dlui de Louvercy, care l'evit anunță venirea dlui de bibliotecă. De tot speriată mă oprii pe loc... Eram pe cale a mă întoarce și a

Acusatul declară, că va alege atunci pe Dr. Miloș Stefanovic, care ridică imediat un incident.

Deoarece ce i-s-a zis acusatului că numai un apărător se poate admite, Dr. Stefanovic cere, ca tribunalul să aducă o hotărâre asupra acestui fapt, ce nu se poate admite, dreptul de apărare fiind al acusatului.

Di Cor. Brediceanu arată același motiv, accentuând, că astfel de limitare a dreptului de apărare nu o poate concede. Cere și el o hotărâre a tribunalului. Tribunalul admite după o foarte scurtă înțelegere numai un apărător.

Dr. Miloș Stefanovic insinuă din acest motiv nulitate.

Acusatul, care nu pricepuse această tratare făcută în unghurești, nu renunță la al doilea apărător decât după ce i-se explică, că onoratul tribunal a — decis deja. Alege deci pe Stefanovic.

Alt incident. Procurorul cere, ca di Brediceanu, care rămăsese la masa advocaților să nu mai comunice, șoptind Drului Stefanovic, cu care sta la o masă.

Brediceanu strigă: modul de comunicare între advocați nu-i fixat, deci nu admit aceste intervenții.

La invitarea presidentului Brediceanu trebuie să treacă însă pe băncile publicului.

Se ia apoi naționalul acusatului. Popovici Milan este de 38 de ani, redactor responsabil al „Zastavaei”, a mai fost pedepsit odată pentru un proces de presă.

Se cetește actul de acuză.

Acusatul cere ca articolul să se cetească întreg. Articolul se cetește în traducere maghiară. De câteva ori cetitorul se împedecă atât de rău, încât presidentul întreabă: „Așa-i de rea scrisoarea?” Se vede, că de expeditivă ce voese a fi la lucrurile acestea, până și traducătorii țin să nu pearză mult timp. Extrasul făcut cu — naționalitățile.

Acusatul: Știu că-i reproduș, dar' nu vorbă de vorbă, nu fidel.

Presidentul: Știa el că lăudând pe autorii acestui Memorand el preamărește pe autorii lui condamnați?

Dr. Stefanovic protestează în contra acestei întrebări, care nu se ocupă cu obiectul pertractării, ci cu o întrebare personală subiectivă, ce nu se poate admite.

Presidentul își rezervă însă sieși, procurorului și juraților de a întreba ori-ce.

Apărătorul face din parte-i o observare la traducere. Și anume într'un pasagiu, unde traducerea articolului a adaus cuvintele „prin volnicia Maghiarilor”, ni-s-au făcut cutare și cutare asuprii.

Procurorul spune, că cuvintele sînt în articol, dar' la alt loc, ceea-ce pentru el tot una ar fi.

Tălmăciul constată însă, că în adevăr cuvintele nu se află în traducere.

Procurorul a cetit atunci un alt pasagiu, unde-i totuși vorba de „volnicia poporului maghiar”.

Presidentul întreabă ce intenții a avut acusatul publicând articolul?

Acusatul: Să informeze lumea.

Procurorul, întrebat fiind de president, dacă are vre-o observare, zice că pentru a se dovedi, că acusatul a preamărit pe niște osândiți, cere să se cetească sentențele aduse în procesul Memorandului.

Stefanovici observă, că articolul în-criminat a apărut înainte de a se da vre-o sentență și că prin urmare cetirea lor nu are rost.

La acestea presidentul face declarația de mare importanță, că între acest proces și între procesul Memorandului este o legătură intimă și prin urmare dispune cetirea sentenței în procesul Memorandului.

Apărătorul insinuă nulitate, zicend că această cetire nu poate avè alt scop decât să influențeze pe jurați, care vor vedè ce grozavii trebuie să fi făcut cine a lăudat pe cei-ce au primit pedepse dela 8 săptămâni până la 5 ani.

Se cetește apoi sentența dela Cluj și sentența Curiei în cauza recursului de nulitate al comitetului național osândit.

Dându-se apoi procurorului cuvântul, el ține o cuvântare foarte fără de esență în toate privințele.

Procurorul desvoaltă următoarele idei: Începe a vorbi de Ligă, care are de scop a libera și uni pe „supuși” Români „asupriți”, precum se pretinde. Liga are scopuri secrete. Ea voește să iee Ardealul. Durere, se găsesc și la noi nepatrioți, care consimt. Vorbește de Replica și Memorand, care au acuzat pe Unguri de multe nedreptăți, pe care nu voește să le combată, căci Europa de-a ar fi trecut(!) la ordinea zilei peste ele. Revine la tendențele îndreptate contra unității statului și prin autonomie. S'a făcut deci procesul, care-i în strînsă legătură cu articolul imprecuosat. Din sentențele cetite s'a văzut cum a clasificat juriul din Cluj păcatul memorandiștilor.

„Zastava” scrie totuși articolul, pe care îl ia în spatele sale Milan Popovici, care-i „strohmann”-ul acestui ziar. Și oamenii, care nu îndrănesc să iee răspunderea pentru-ce ei zic și scriu — vreau să facă alianță! Aici procurorul vorbește cu un amar dispreț de lipsa de curagiu a celor-ce se ascund după — Milan Popovici.

Apoi încearcă a dovedi „adînc stimaților jurați” că „Zastava” a căutat să prezente cauza ca-și-cum memorandiștii au atacat legea ca să scape de preținse nedreptăți. Fiind aceasta fals, el trebuie să acuse pe acest ziar, care nu a înțeles Memorandul cum trebuia și cum l-a înțeles juriul din Cluj.

Scopul e miserabil, căci articolul voește să agite, pe lângă Români, și pe Slovaci și pe Sârbi, când spune că durerile Românilor sînt și ale noastre, adecă ale Sârbilor și ale Slovacilor. El agită și preamărește pe osândiți, deci §-ii 172 și 174 ai codului penal trebuie să fie aplicați acestui fapt.

Nu-i în Europa țeară liberală ca Undaria etc. etc. Și deci e calumnie și agitație și — pedepsiți! (Va urma.)

„Gazeta” și Lucaciu. (Ris cu plâns).

Lucaciu este, după spusese „Gazetei”, care l-a „scos la iveală”, un product al „Gazetei”, altfel strălucitul bărbat era expus a rămâne mai necunoscut decât ministrii împărățiilor negre-africane.

Pentru aceea cu deosebit respect s'a zis în titlul acestui articol „Gazeta” și Lucaciu, nu, ferească-ne geniul bun al națiunii! nu — Lucaciu și „Gazeta”.

Este însă lucru de mare mirare cum dela producerea aceasta producătorul și

productul s'au sustras total dela legile atavismului, eredității; cum de productul a căzut, neimintind mărul din proverb, chiar atât de departe de trunchiu?

Ori Lucaciu a moștenit calitățile bune, neșite încă la iveală în producul său?

Doctorii și naturalisții s'—și deea părerea... Dar' ne temem că sfinxa dela Brașov le va pune întrebări și chestii atât de greșoale — o, da, da! — încât neputend ceti și descifra — vor tull-o la rușinoasa sănătoasă... Să-i mântuim noi de pericol, explicând noi tot.

(Scenă la miezul nopții. Aurică descifrează semne magice, pe care nu voește să le crează. Liniște. În birtul par terre musică ca în Faust, scena cu păharul de otravă).

Dr. A. M. (trist) M'am prins! A, Brute, și tu, fiul meu? (Plimbare. Un fir de păr din barbă protestează contra maltratării lui Dr. A. M. Țipetul slab nu se aude însă.) Și tu? La sinul t'eu stringi pe „mucoși”? Sînt aștia Jupitieri? Sînt eu Saturn? Doamne al lumii, ajută-mă! Marte, geniu roman, strămoșul meu, un scut, o lance! (Musica trece deodată în „Deșteaptă-te Române”. Basul apasă mai ales cuvântul „s'omn”). A, ce răcoasă simțire! Se face lumină. Știu, am găsit, am învins... Famule, Famule!

Responsabilul (apare; ochi spăriați, dar' licărind de înțelegere tainică). Măestre, m'ați chemat?

Dr. A. M.: Cetește telegrama!

Responsabilul: Dar' ea-i prea tristă. Ori — ați primit alta?

Dr. A. M.: Cetește! Am găsit, am învins...

Responsabilul: „Esena exactă, forma nu. Dreptatea” nu reflectez, „Gazeta” deplângem nemângăiați. Vasiliu.

Dr. A. M. (a parte) A. Brute. (cătră famul Grigore, pricepi tu bine? (Famul dă trist din cap). Nu pricepi. Uite. În Fatimă și un harem pe scenă. În harem sînt femei, cum sînt broaște în lac ori stele pe cer. Ele cîntă... Și, hoate, când cîntă da dau din cap că-i nu, și când cîntă nu dau din cap că-i da... Pricepi?

Responsabilul: Ceva... puțin (dă din cap că nu).

Dr. A. M.: Nu? (a parte) Tot eu mai deștept! (cătră Famul) Asta-i cea mai bu-nă i-de-e de re-dac-ție! (În picioare) Cetește telegrama!

Responsabilul: (grav și trist) „Esena... Dr. A. M.: (dând din cap a da) Acest cuvânt nu-i scris în telegramă. (Capul continuă mișcarea). „Exactă” nu-i, „forma” nu-i, și „nu” este tocmai nu-i...

Responsabilul: Dar' asta-i drept?

Dr. A. M.: (capul clătina da) Drept! Nici „Dreptatea” nu-i...

Responsabilul: Acum pricep. Taietura e gravă. Dar' chiar și Shakespeare, măclăra din Stratford a zis: „words, words, words”. Restul, sensul nu-i, și deci e da. Ai reson..

Dr. A. M.: (radios). Acum cetește telegrama.

Responsabilul: „Nu reflectez, „Gazeta”. Dr. A. M. (capul dă a da): Nu-i virgula între „reflectez” și „Gazeta”, virgula este după „Gazeta”. Vezi să nu tipăriți cumva o greșeală de tipar...

Responsabilul: Da, da, da... Shakespeare a zis doar', „virgule, virgule, virgule...” adecă bagatele..

(După două zile. Aceași scenerie).

Dr. A. M. Am scrîntit-o, Grigore. Mars a trimis lancea invocată la — „Tribuna”. Pentru noi e cabinet negru. Ce fatală eroare de tipar... Tu ești responsabil.

Responsabilul: Aveți reson! (Musica din birtzice „Murim mai bine” n' — Basul apasă pe „murim”)...

Epilog la procesul domnișoarelor române din Sibiu.

În ultimele 2 zile au mai sosit următoarele telegrame:

Tisoveț, 17 Decembrie n. Salutați surorile române date în judecată pentru apărarea drepturilor noastre naționale. Inimile noastre sînt cu voi. Dreptatea se învingă și noi vom da mîna de ajutor.

Fetele slovace din Tisoveț.

(Această telegramă este în original românească și ne dă dovadă, că scumpii nostri aliați slovaci în față românește. Dl avocat Dr. Samuil Daxner din Tisoveț nu numai că a învățat limba română bine, precum se vede din textul depeșei, dar' d-sa este și abonentul „Tribunei” aproape de doi ani. Precum aflăm dintr'o corespondență particulară și o nepoată a d-sale învăță românește).

București, 17 Decembrie n. Iubitelor surori! Martiri aveți destui. Nu lipsiau cauzei naționale decât martire. Înainte! Românimea vă admiră și noi vă îmbrățișăm.

Maria Nichita, Elena Rădescu, Alina Petrescu, Constanța Titi Racota, Lucreția Lupășcu, Maria Simion, Frossa Arion, Sarmisa Bilcescu, Elisa Peret, Maria Peret.

Viena, 17 Decembrie n. Vă felicităm, vă admirăm pentru impunerea ținută. Atitudinea voastră ne oțelește puterile pentru luptă. Pe voi vă urmăim!

Universitarii vienezi.

Paris, 17 Decembrie n. Felicitările noastre admirabilelor domnișoare, pentru ținuta lor falnică și apărătorului pentru strălucitul pledoariu.

„Comitetulul Ligei”.

SITUAȚIA.

În sfîrșit nici „Pester Lloyd” nu mai tăgăduiește, că victoria câștigată de Wekerle cu sancționarea nu-l va scăpa de perire. Eată unele extrase din articolul seu de fond dela 16 Decembrie:

„Chiar dacă am admite, că guvernul va pune chestiunea existenței sale spre rezolvare imediat după votarea indemnității în Casa Magnaților, adecă îndată-ce condițiunea materială prealabilă pentru posibilitatea unei schimbări ministeriale va fi pregătită, — nu putem crede că în scurt restimp al odichnei de sîrbători hotărîrele alcătuitoare în cele mai înalte sfere constituționale se vor coace pe deplin. La ori-ce întemplantare va mai

șterilor. Sînt buni, au pricepere pentru frumos și talente plăcute inteligență deși mediocră, dar' remarcabilă, apreiari nobile și un simț delicat de onoare. Rivalitatea și pretensiunile reciproce le supoartă cu o curtuasie cavalierească, de care trebuie să te bucuri.

...Dar', Dumnezeule! Céclie 'mi-e așa de dragă, încât i-aș dori un bărbat perfect, o excepție, un mărgăritar ales. Ar fi însă înțeles a alerga după un ideal, care poate nici nu există, pe când ai în mîna ceva aproape tot așa de rar, ce poate n'ai mai regăsi?

N'are un bărbat distins — cel puțin așa cred — totdeauna și defecte de caracter, care correspund capacităților lui și îi ține asemenea în cumpănă superioritatea? Acea mediocritate, pe care domni de Valnesse o copleșesc prin grație și distincție, nu-i ofere unei femei o fericire poate mai sigură? Conștiința mea susceptibilă se torturează cu deslegarea acestei întrebări, care are o influență atât de mare asupra unei vieți mie dragă. Admir într'adevăr liniștea sufletească particulară, cu care Céclie — zică, ce va vrè — așteaptă sentența mea, pentru-ca să 'și-o formeze pe a ei. Pentru persoana mea proprie nu m'am găsit nici-odată într'o asemenea situație, dar' cred că așa cuprinde-o cu mai puțin liniște și mai multă hotărîre personală... În sfîrșit vom vedè!

(Va urma.)

ține o vreme oare-care, până se va produce o schimbare în cutare sau cutare direcție. Probabilitatea acestui fapt însă nu poate să ne împedecă de a exprima ceea-ce ori-ce om cu privire nepreocupată a lucrurilor va fi simțind, că adecă toate raporturile noastre politice împing spre lămurire și liniștire nu numai de ieri sau de azi; și că aceste lipse trebuie umplute cât se poate de curînd, dacă voim ca confuzia să nu degenereze într'o stare nelecăubilă. (Până acum frațele lui Wekerle nu vorbia astfel. Redacțiunea „Tribunei”).

„De doi ani de zile țeara se găsește într'o emoțiune fără preget; întreaga lume politică a Ungariei lucrează cu puls vehement și cu temperatura peste măsură ridicată. Expansiunea forțelor, care au fost puse în slujba marilor idei de reforme (1?) a pășit poate peste granița firească de elasticitate... (Și asta e o mărturisire prețioasă dela sluga stăpînului seu. Red. „Tribunei”).

„Dar' încordarea extremă a tuturor puterilor morale și politice ale unui popor totuși nu însemnează de loc stare normală, și mai puțin o astfel de stare, care ar pute fi menținută fără pagubă simțitoare și fără pericolul unei contra-lovituri... (Ce cuminte se fac pehlivanii înaintea executării!)

„Abstragem chiar dela împregiurarea, că legile religioase sînt numai o parte din acele reforme, pentru care guvernul a deșteptat spiritul public; reforma valutei, a dărilor, reforma administrativă, judiciară, reforma școlaelor, fiecare vrea să fie ca cea dintăiu, toate se amestecă în cadrul mic una peste alta ca vagoanele unui tren derailat și peste toate acestea cad încă schinteile certelor naționaliste, care pot fi aplanate earăși numai prin fapte cumpenite și domoale... (Apoi de ce spării lumea liniștită, dacă stăpînul t'eu a zis că „nu cunoaște chestiunea naționalităților”, ear' Hieronymi se laudă că a năbușit chestiunea română!?)

„Dacă din toate acestea așadar se trag consecunța, că situația ministerului înspere sus nu oferă toate garanțiile de siguranță, e lucru destul de rău; ceea-ce este însă și mai rău, e că guvernul însuși nu pare a-și da socoteală lîmpe de situația lui și prin urmare nu pare a fi nici în pozițiune a risipi pur și simplu îndoelele și temerile. Nu este deci mirare, că acea necredință covârșitoare, ca o buruiană rea câmpul, pe zi ce merge tot mai mult cuprînsul vieții noastre politice și nu lasă să se desvoalte sîmînța cea sănătoasă.

„De aceea și considerăm ca probabil, fiindcă recerut de necesitate, guvernul, îndată-ce o vor permite împregiurările, este decis să-și procure siguranță despre situația sa proprie... (Știe el de mult soarta lui, dar' vrea să ciupească încă ceva pe ici pe colo).

Trimbața lui Wekerle încheie articolul cu următoarele cuvinte:

„Mai urgent decât ori-ce altă considerație se învederează trebuința de limpezire și de reculegere, de reîntorcere definitivă spre stări normale; ear' această trebuință trebuie să fie îndeplinită cât de curînd și cu desevîrșire.”

„Neues Wiener Tagblatt” scrie în tre altele că:

„După raporturile conglăuitoare sosită din Budapesta limpezirea situației privitor la ministerul unguresc se va produce numai după Anul-Nou, nevoindu-se a se turbura liniștea sîrbătorilor printr'o crîșă. Cabinetul însă va lua și înainte hotărîrea, dar' așternerea demisiei în mînale Coroanei se așteaptă numai după Anul-Nou.”

Într'o corespondență din Budapesta a lui „Deutsches Volksblatt” găsim acest amînut:

„La ori-ce întemplantare este interesant, că Szilágyi și Hieronymi, în aceste din urmă zile, au trimis înapoi din locuințele lor toate cărțile și hîrtile împrumutate din arhivele ministeriale și că în ambele ministere earăși se lucrează cu repeziune febrilă la expedarea actelor neresolvate.”

Cum își răsună respingătorul Szilágyi și asupra cui de plecarea lui, cetitorii „Tribunei” vor găsi în altă rubrică a numărului nostru de Marți, de astă-seară și de mîne seară. Vrea să-i rămîna numele că el și cu Tisza știa cel mai bine: „összetörni a nemzetiséget.”

Și totuși prin ce s'a făcut Szilágyi mai urf tuturor oamenilor cinștiți și chiar celor mai sus puși? De sigur prin „justiția” lui față cu naționalitățile.

alerga în odaia mea... era prea tîrziu! stam deja față în față cu dl Roger.

Când mă vîzî subid înaintea lui, îngălbîni, parcă aș fi fost o fantomă: făcu o mișcare perplexă de salutare, și în zapăceală lăsa să-i cadă nefericita cărje care se rostogoli pe scară. Nu sînt în stare să descriu expresia desolată ce lua față lui în acest minut: era un amestec de durere, de umilire adîncă și de năcaz. Cu mîna dreaptă se ținu de balustradă, pe când brațul stîng mutilat, și piciorul lui ciuntit îi atrîneau în aer fără razim. Alergai cu grabă în jos pe câteva trepte ridicai cărja, iute fui eară lîngă el și i-o pusei sub braț. Atunci își țintii ochii lui întunecați albaștri spre mine și zise cu o voce lină și serioasă, de tot simplu: „Vè mulțumesc!”

Apoi își continua drumul, asemenea eu pe al meu. Această mică întîlnire mă împăca încetva cu el. În linia primă îi eram mulțumitoare, că m'a cruțat cu înjurăturile lui militare cu cari se părea a face mare risipă, afară de asta sînt departe, pe lîngă toată antipatia involuntară ce-mi inspiră ori-ce ființă pocită — a-i găsi fizic așa de respingător, cum 'mi-l descriese Céclie. Are numai un braț și un picior ciuntit, care după aparență e și paralizat; dar' figura îi e nobilă și frumoasă și cicatricea dela frunte nu i-o schimonosește. La tot cazul arată cam sîlbatic și turburat, dar' aceasta provine numai din cauza pîrului necultivat, și a mustăților prea lungi.

Tocmai intram în parc, când Céclie mă observă din fereastră; peste trei minute săria ușoară ca o pasăre pe lîngă mine peste iarbă; îi povestii întîlnirea mea cu vîrul ei!

„Vai, Doamne, cum va fi înjurat!” „De loc.”

„Mă pui în uimire. — Poate însă să fi fost în toane bune: își așteaptă pe deseară prietenul?”

„Ce prieten?” „Ei, pe majorul de Eblis; nu ști încă?” „Nu, nu știu... cine e?”

„Credeam că 'ți-am spus deja... el l-a mîntuit pe Roger la Coulmiers... Eran prieteni vechi, încă dela Saint-Cyr... În momentul când sîrmanul Roger fu trîntit la pămînt prin cea bombă, dl de Eblis îl smulse de sub copitele calului, și îl scoase din foc în brațe, ca pe un copil... a fost frumos din partea lui! — și deatunci încoace s'a arîtat ca un prieten excelent... da, a găsit chiar un mijloc prin cari să-l lege de viață, înduplecându-l să scrie istoria a acestui război groasnic... Se ocupă împreună cu aceasta... Dl de Eblis îl cercetează des... Îi aduce toate opurile, cari îi pot fi folositoare la această lucrare... El însuși e foarte instruit foarte savant... cu treizeci de ani major pe tablou de general... e frumos de tot!”

„Spune-mi însă drăguț, la urma urmei nu va fi acest domn în fruntea hoț de inimi?”

„Domnul de Eblis!” strigă Céclie, „dar' pentru Dumnezeu, atunci tot așa de bucuros

și lua pe servitorul Ruprecht!... E sever... e îngrozitor! Cu toate acestea îl am drag, fiindcă e așa de bun față cu Roger... De altcum numai de două sau trei-ori ne-am văzut... Se pare că mă privește ca pe un bébé, și el îmi vine ca un tată!

Dar' lasă să vorbim serios, Charlotte, nu crezi că ar fi timpul să mă hotărîsc pentru careva din domni Valnesse?”

„Nu 'mi-se pare să fie așa grabnic.” „Mă rog de iertare!”

„Poziția ta între acești domni nu poate avè nimic neplăcut pentru tine.”

„Serios... așa crezi?... și inima mea... slaba mea inimă, ce să devină ea?”

„A început să bată?”

„Nu... dar' cere, arde de dorință să vorbească... fă-i reclamă!”

Fiindcă am văzut, că nu lua lucru în serios, îi răspunsei printr'o glumă, și apoi ne întoarșeram în castel, unde ne aștepta dejunul.

Adevîrul e că alegerea între cei doi candidați îmi părea foarte grea. Experiențele contemplațiilor și informațiilor mele referitor la ei, sînt mulțumitoare și critice totodată: mulțumitoare fiindcă amîndoi au calități prețioase, critice, pentru-că se pare că amîndoi posed aceste calități în același grad. Chiar în modul lor de a gîndi, în ceea-ce privește caracterul lor și în exterior au foarte multă asemănare, ce se explică destul de bine fiind așa de aproape înrudii. Peste tot cred că amîndoi se țin de cea mai bună categorie a

șterilor. Sînt buni, au pricepere pentru frumos și talente plăcute inteligență deși mediocră, dar' remarcabilă, apreiari nobile și un simț delicat de onoare. Rivalitatea și pretensiunile reciproce le supoartă cu o curtuasie cavalierească, de care trebuie să te bucuri.

...Dar', Dumnezeule! Céclie 'mi-e așa de dragă, încât i-aș dori un bărbat perfect, o excepție, un mărgăritar ales. Ar fi însă înțeles a alerga după un ideal, care poate nici nu există, pe când ai în mîna ceva aproape tot așa de rar, ce poate n'ai mai regăsi?

N'are un bărbat distins — cel puțin așa cred — totdeauna și defecte de caracter, care correspund capacităților lui și îi ține asemenea în cumpănă superioritatea? Acea mediocritate, pe care domni de Valnesse o copleșesc prin grație și distincție, nu-i ofere unei femei o fericire poate mai sigură? Conștiința mea susceptibilă se torturează cu deslegarea acestei întrebări, care are o influență atât de mare asupra unei vieți mie dragă. Admir într'adevăr liniștea sufletească particulară, cu care Céclie — zică, ce va vrè — așteaptă sentența mea, pentru-ca să 'și-o formeze pe a ei. Pentru persoana mea proprie nu m'am găsit nici-odată într'o asemenea situație, dar' cred că așa cuprinde-o cu mai puțin liniște și mai multă hotărîre personală... În sfîrșit vom vedè!

(Va urma.)

Chestiunea agrară.

Mult s'a desbatut și foarte multe griji li-a dat și le da conaționalilor maghari și acțiunile puternice ale diferitelor naționalități și cu deosebire lucrarea națională a Românilor. A duna națională dela Sibiu din 28 Noemvrie și puternicele și neresturnabile concluzii...

Afară însă de afacerile strict politice ce ne preocupă azi, nu trebuie să fim însă indiferenți și față cu curentul puternic ce azi domnește în marea luptă agrară...

Atât parlamentul cât și factorii și politicianii cei mai iscusiți ai Ungariei se ocupă cu cea mai mare seriozitate de deslegarea întrebărilor agrare; la care se mai adaugă și socialismul...

Deoarece ce poporul român în cea mai mare parte — ba exclusiv — e un popor par excelens agricultor și după ce agrarismul a luat azi o dezvoltare așa de îmbucurătoare...

La dezvoltarea afacerii și la gradul cel mare ce azi a ajuns, a contribuit în foarte mare parte foaia agrarpolitică „Hazánk” și în timpul din urmă alegerile funcționarilor...

Dar' omnipotența guvernului fiind prea mărginită, totuși a fost frântă de astădată cu violență. Mă ved silit ca în liniamente generale și fără însă de a intra în meritul afacerii întregi...

Cu atât mai vrtos am fi de datorință a aduce întreaga atenție la lumină, căci oameni maghari de valoare netăgăduită și de toate clasele sociale...

Și cât se poate de întinse. Dar' cu contribuția la clarificarea afacerii parlamentul, cu deosebire opozițiunile unite, care atacă în timpul mai nou cu vehemență grozavă guvernul...

Toate aceste lucrări e nespărat de lipsă să le discutăm fără amănunt, ca timpul ce înaintază cu pași repezi să nu ne afle neorientați, nepregătiți.

Incendii. Ni-se scrie din Crușoveți: Locuitorului Moise Domil în 28 spre 29 Nov. s'a cășunat o daună prin foc de peste 300 fi. a fost însă asigurată pe 200 fi. în 14 Decembrie venind un inspector ovreru...

După ce de toate statele culte europene și de toate popoarele chestiunea de față se discută cu vehemență, căci formașii principali basă existență, ba chiar și guverne s'au răsturnat în timpul mai nou, de exemplu căderea...

cancelarului german Caprivi, numai și numai din considerații agrare; deci cu cea mai mare insistență pun pe tapet această chestiune momentuoasă a poporului român...

Grebeniș, Decembrie 1894.

E. K. S...cu.

Din parlamentul maghiar.

Alegerea custodelui de coroană.

Ieri în 18 Decembrie n. s'a ales în ședința comună a camerei deputaților și a magnaților, camerele de coroană. La începutul ședinței s'a citit rescriptul regal, din care a reșcit candidarea următorilor: Báro Radvanszky, Báro Kemény János, Graf Eszterházy István și Ernusz Kálmán.

Votarea a avut următorul rezultat:

Din 380 voturi, baronul Radvanszky a obținut 223, Kemény 153, Ernusz și Eszterházy câte 1 vot, ear' restul de 2 voturi s'a împărțit între alții.

CRONICĂ

Pentru tombola din București. Azi ni-a sosit cărăși pe adresa redacției un pachet, pe care desfăcându-l, am aflat că este pentru tombola din București. D-na Anastasia Teslov, măritată Moisov, țesături de înalta, cu cusături și alte ornamente plăcute.

În același timp ni-se scrie în Sighișoara: Onorată Redacție! Vă notific, că pentru tombola din București noastră mea protopopea Ioana Moldovană...

Înfrățire româno-slovacă. „Noviny” publică darea de seamă despre activitatea reuniunii studenților slovaci din Viena, cu numele „Tatran”. În această publicație găsim două lucruri pe cât de îmbucurătoare...

Distincțiune. Maiestatea Sa Monarcul a conferit primarului Hunedoarei, dlui George Dănilă, în semn de recunoștință pentru meritele sale în această calitate...

Nemernicie. Destrăbălată presa maghiară de câte-ori e vorba despre vre-o crimă, atentat sau chiar și necereri venite din întemplare...

Posta redacțiunei. Dni P. Grozda, Șimand. Lista s'a primit. Dni P. B. Reginari. Aceiași răspuns. Dni T. T. S. Sădăbagiu. S'a publicat deja. Vez. nr. 257 dela 2/14 Dec. al „Sărbutei”.

Teodor Teleagă, dauna se urcă la 200 fi. În 15 spre 16 l. c. au ars 3 inși, dintre cari Nicolae Brânzău, fost primar, suferă o daună de aproape 400 fi. arzându-i 1 sălaş, nutrețul tot, 2 vaci și 2 boi.

Procesul Cebinaț. Pentru alaltăieri a fost hotărât ascultarea ministrului de odinioară Costa Tașanovici, principalul acuzat în procesul Cebinaț. Presedintele constată, că acuzatul e bolnav și a trimis un atestat medical...

Demisiunea cabinetului bulgar. „Agence Balcanique” anunță, că ministrul bulgar și-a dat demisia. La 17 c. presedintele consiliului Stoilov s'a dus la principele și i-a prezentat demisiunea întreg cabinetului...

Din diplomația rusească. Foile din Varșovia anunță următoarele schimbări în diplomația rusească: Ambasador la Berlin în locul ambasadorului Șuvalov...

Din public.*

Dare de seamă.

La apelul episcopiei parohiale din Cebea (Ctlu Hunedoarei) au intrat la adresa subscrișului pentru terminarea măreței bisericici de acolo următoarele sume:

1. Lista nr. 1, colectant Ioan Perian, paroh în Crisicior 1 fi., Petru Motora, metalurg în Crisicior 1 fi., Nicolae Fair, econom 50 cr., Petru Trif, comerciant 50 cr., Al Drona, inv. 1 fi., Floruța Pasc, metalurg 1 fi., Ioan Biru, paroh în Buceș 1 fi., Iuliu Pop, oficiant de mine 1 fi., și Macra Mihai, econom 3 fi. Suma 10 fi.

2. Lista nr. 2, colectant Ioan Jurca, paroh în Cebea, dela următorii domni: Romul Coțoiu, comerciant în Baia-de-Criș a pus gratuit sticla la toate ferestrele, ceea-ce face 72 fi., Gerasim Candrea, avocat 10 fi., Teodor Pop, adv. 5 fi., Ioan Liber, brutar 5 fi., Paul Gyukits, restaurant 1 fi., Nicolae Boboca, paroh gr.-cat. 1 fi., Mihaiu Mocra, econom în Crisicior 20 fi., Călara Săbău din Brad 10 fi., Trina Faur din Brad 10 fi., Ioan Cămpean, paroh în Rovina 2 fi., Petru Pop, paroh în București 1 fi., Ioan Irimie, paroh în Mestacăn 1 fi., George Secăria, comerciant în Brad 1 fi. și Nistor Fugăță, econom în București 1 fi. Suma 120 fi.

3. Lista nr. 3, colectant Dr. Pavel Opișca, profesor în Brad, dela următorii dni: Vasile Damian, protopresbiter 5 fi., Ioan Rusu, medic 3 fi., George Părtăbuș, director gimn. 1 fi., Petru Rimbăș, contabil 1 fi., Ștefan Fugăță, profesor 3 fi., Dr. Ioan Radu, profesor 2 fi., Ioan German, învățător 1 fi., Constantin Costin, profesor 1 fi., Ioan Anghel, învăț. pens. 1 fi., Maria Obedu 5 fi. Suma 23 fi.

4. Lista nr. 7, colectant Aug. Onițiu, notar în Mihaleni, dela următorii domni: Aug. Onițiu, noteon Bibartiu, jude în Blăjeni 20 cr., Ștefan Hărăguș, paroh în Blăjeni 50 cr., Solomon Leach, paroh în Blăjeni 1 fi. Suma 3 fi. 70 cr.

(Va urma.)

Pavel Opișca

dător de seamă.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Posta redacțiunei.

Dni P. Grozda, Șimand. Lista s'a primit. Dni P. B. Reginari. Aceiași răspuns. Dni T. T. S. Sădăbagiu. S'a publicat deja. Vez. nr. 257 dela 2/14 Dec. al „Sărbutei”.

MAI NOU.

Despre rezultatul pertractării de astăzi la Cluj am primit următoarea telegramă:

Cluj, 19 Decembrie n. (Telegramă particulară a „Tribunei”). Pertractarea s'a terminat la 3 ore înainte de amiază. Pedapsa lui Moldovan s'a cumulat la nouă luni temniță ordinară, ear' a lui Balteș la patru luni. Moldovan a insinuat recurs de nulitate. Amândoi au fost deținuți.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vânzare

Nuvele, de Rusu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fi.

A apărut tocmai la Institutul Tipografic T. Liviu Albini în Sibiu:

„Despre mandatele de plătire”. Explicarea legii despre mandatele de plătire (art. de lege XIX, din anul 1893) prevăzută cu formulare de Dl Ioan Ivan, avocat în Mediaș. Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu și la autor în Mediaș. Prețul 40 cr.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 1—2 Dec. v. 1894.

Jeschek & Co. lui I. Millas & Fiu, grâu 4700 hect. 7 lei. Jeschek & Co. lui I. Millas & Fiu, grâu 2300 hect. 7.70 lei. G. Grosvici & M. Wechsler, grâu 1200 hect. 7.75 lei. Tem. Dimitriadă lui A. Erling, porumb 8000 hect. 7.32 lei. Sigmund Strass lui Jeteles, Grâu 6500 hect. 7.45 lei. I. G. Sattu lui Schlesinger, grâu 1000 hect. 6.67 lei. E. Georgief lui F. Carnevali, porumb 17.200 hect. 7.65 lei. C. G. Harocopo lui José Garcia, grâu 4450 hect. 8 lei. F-ții Bach lui Th. Mendl, grâu 1850 hect. 7 lei. Reis & Ekstein lui L. Mendl & Co., orzoaică 3200 hect. 5 lei. F-ții Bach lui A. Erling, orz 4740 hect. 3.92 lei. F-ții Bach lui Jeteles, grâu 4700 hect. 7.75 lei. F-ții Bach lui M. Schmierer, grâu 8950 hect. 6.95 lei. Lupescu lui A. Etlinger, porumb roșu 2300 hect. 7.90 lei. Lupescu A. Etlinger, porumb roșu 1250 hect. 7.90 lei. N. V. Perlea lui A. Ettingler, porumb roșu 2700 hect. 8 lei. I. Hirsch lui A. Etlinger, porumb roșu 2500 hect. 7.75 lei. Lupescu lui I. Millas & Piu, grâu 1800 hect. 6.30 lei. N. V. Perlea lui Peirano Fils & Co., porumb 3150 hect. 7.65 lei. E. Georgief lui Chrisveloni fr., porumb 3026 hect. 7.50 lei. G. Grosvici lui Perdichi, grâu 650 hect. 7.90 lei. L. Moscovici lui B. Kivici, orz 2200 hect. 5.45 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: Grâu 11.200 hect. porumb — hect. Pe uscat: Grâu 1000 hect., porumb 2500 hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 18 Dec. n. Grâu fr. — 74 până 80 chilo fi. 4.90 până 5.50, grâu mestecat 74 până 74 chilo fi. 4. — până 4.60, seacă 70 până 74 chilo fi. 3.10 până 3.30, orz 62 până 68 chilo fi. 3.90 până 4.30, ovăș 42 până 48 chilo fi. 2. — până 3.60, cuncurus 70 până 74 chilo fi. 4. — până 4.40, mălăiu 78 până 82 chilo fi. 4. — până 4.50, cartof 68 până 70 chilo fi. 1.30 până 1.50, sâmânță de cânepă 48 până 50 chilo fi. 4.50 până 4.80, mazăre 76 până 80 chilo fi. 6. — până 6.50, linte 78 până 82 chilo fi. 7.50 până 8.50, fraole 76 până 80 chilo fi. 6. — până 6.50, păsat de grâu 100 chilo fi. 18. — până 14. —, făină nr. — fi. 18. — până nr. 12. — fi. —, până nr. 10. — fi. —, făină 100 chilo fi. 62. — până 65. —, unsoare de porc fi. 58. — până 61, sâmânță brut 100 chilo fi. 20. — până 22. —, sâmânță de lăunai fi. 33. — până fi. 34. —, lăunai tu-nate de sâu fi. 38. —, până fi. 40. —, săpua fi. 20 până 30. —, fân 100 chilo fi. 1.80 până 2. —, cânepă fi. 35. — până 6. —, lemn de foc uscat m. cub. fi. 8. — până 8.25, spirt p. 100 l. % 54. — până 57 cr., carnea de vită chilo 52 cr. până 61, carnea de vitel 40 până 55 cr., carnea de porc 44 până 50 cr. carne de berbeco — 56 până 28 cr., ouă 10 cu 83 cr.

Oăindarul țilei.

8/20 Decembrie) 1894.

Iulian: Cuv. Patapie.

Gregorian: Libdrat.

Soarele: răsare 7.46 apune 3.29 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Decembrie n. 12 care dimineța.

Table with 5 columns: Observații, Diferența din presiun, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Values: 727.2, -0.7, -10.0, +0.4-10.0, SO.

Din țeară 17 Dec. n. 7 care dimineța.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria). Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciove.

Teatru orășene.

Joi, în 20 Decembrie 1894:

„Sang an Aegir”.

Compoziție de împăratul Wilhelm al Germaniei.

apoi:

„Heirath auf Probe”.

Fără cu cântec în 3 acte, de B. Buchbinder.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Dec. n. 1894.

Complex table with multiple columns: Sămânțe, Cereale, Mărfuri, Produse diverse, Cursul. Includes sub-tables for various commodities like wheat, corn, and oil.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 19 Decembrie n. 1894.

Table with 2 columns: Mărfuri, Cump. / vând. Values: Hârie-toseți români 9.79, Lire turcești 11.15, Imperiali 10. —, Ruble rusești 1.32.

Bursa de Budapesta.

Din 17 Dec. n. 1894.

Table with 2 columns: Mărfuri, Curs. Values: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, ung. val. cor. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., crește-slavone, Obligățiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., L-surii pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 17 Dec. 1894.

Table with 2 columns: Mărfuri, Curs. Values: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, Renta ung. v. e. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-e emisie), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., crește-slavone, Imprumut cu premiu ung., L-surii pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârie austriacă, aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Din 29 Nov. v. — 4 ore p. m. Cassa Ultim.

Table with 2 columns: Mărfuri, Curs. Values: Renta rom. per 1875 8%, români amort. 5%, (Schuldverschreib), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%, Scrișuri func. rurale 5%, Scrișuri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, 8%, Banca-Nat. (50 lei vers. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vers.), Soc. de Anig. Nat. (200 lei vers.), Soc. rom. de reasig., Soc. de com. (250 lei vers.), Oblig. Cassai Penșionilor, Agio.

Schimb

Table with 2 columns: Mărfuri, Curs. Values: Londra 3 luni, cek, Berlin 3 luni, cek, Paris 3 luni, cek, Viena, cek, Agio.

Pentru redacția și editura responsabil: Ioan Ciotea. Proprietar: T. Liviu Albini.

Vânzare.

Prețioasele aur și argint, aparținând masei concursuale a lui

Ioan Ludwig

se vor vinde de astăzi începând din mână liberă cu prețuri foarte reduse, mai ieftin decât cu prețul procurării.

Strada Cisnădiei nr. 20.

Sibiu, 16 Noembrie 1894.

In atelierul „Institutului Tipografic din Sibiu se caută

Culegători-tipografi.

Condițiune sigură.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgănitul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Fe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgănit. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nunciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Epice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadoță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

ADOLF HEMPER,

[2815] 2-8

orologer,

Sibiu, strada Cisnădiei, edificiul casei de păstrare, recomandă p. t. publicului depozitul seu bine asortat de oroloage de buzunar veritabile elvețiene, de aur, argint și nikel, mai de parte de oroloage cu pendul veritabile de Viena, Schwarzwald și oroloage deșteptătoare cu prețurile cele mai ieftine.

Reparaturi se execută prompt.

JUCĂRII.

Fabrica de jucării societate pe acții în Sibiu, în urma liquidării și desființării ei, vinde marea sa proviziune de diverse jucării cu prețuri foarte reduse.

Mai departe se capătă acolo foarte ieftin întreg aparatul de mașini, potrivite pentru tâmplari și alte asemenea întreprinderi, apoi un motor (cu torță de 6 cai), în folosire numai de doi ani, în fine diferite unelte de tâmplărie și strunărie.

Localul de vânzare: Pempfingerasse 14.

Direcțiunea.

[2919] 3-4

Celor-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1894.

Table with multiple columns showing train routes and schedules. Major sections include: Budapesta—Predeal, Budapesta, gara de vest—Rușava—Vercerova, Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș, Gherdeea—Oșorheiu—Regh-săs., Gheriș—Turda, Sighișoara—Odorheiu, Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni, Simeria (Piski)—Hunedoara, Brașov—Zernesoi, Brașov—Chezdi—Oșorheiu, Arad—Timișoara. Each section contains detailed timetables with train numbers, departure/arrival times, and station names.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.